

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 25 listopada 1880.

132.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 10 paźdz. 1880, o zmianie znaczków sęplowych.

Od dnia 1 stycznia 1881 sprzedawane będą zmienione znaczki sęplowe wszelkich rodzajów, z wyjątkiem znaczków sęplowych gazetowych na 1 c. i 2 c.

Różnią się one od tych, które obecnie są sprzedawane a w rozporządzeniu z dnia 8 października 1878 (Dz. u. p. Nr. 132) opisane zostały, tylko tem, że w dolnem polu barwistem wydrukowana jest liczba roku wydania (1881).

Znaczki sęplowe, obecnie sprzedawane, wycofane będą z handlu całkiem od dnia 31 stycznia 1881.

Przeto przylepianie po dniu 31 stycznia 1881 znaczków sęplowych, które wyszły z używania, poczytane będzie za niedopełnienie powinności sęplowej i pociągnie za sobą skutki szkodliwe, wynikające z tego na zasadzie ustawy o należytościach.

Znaczki sęplowe, wychodzące z użycia a jeszcze nie użyte, wymieniane będą bezpłatnie za nowe znaczki sęplowe z zachowaniem postanowień i przepisów prawnych a to od dnia 1 lutego aż do 30 kwietnia 1881 włącznie, w urzędowych składach sępli.

Sprzedawcy znaczków sęplowych wymienić winni weześnie zapasy znaczków wychodzących z używania za nowe, zostawiając sobie tylko tyle ile potrzeba na miesiąc styczeń 1881.

Po dniu 30 kwietnia 1881 ustanie wymiana znaczków sęplowych z handlu wycofanych i za nie żadnego dawać się nie będzie wynagrodzenia.

Księgi przemysłowe i handlowe, blankiety wekslowe, rachunki itp. z dawnemi znaczkami sęplowemi, na których przed 31 stycznia 1881 pieczęć urzędową podług przepisów wyciśnięto, używane być mogą bez przeszkody i po dniu 31 stycznia 1881.

Także znaczek sęplowy wydrukowany na adresach przesyłkowych pocztowych i listach przewozowych kolejowych opatrzone będzie liczbą roku 1881; ale rzeczony adresy przesyłkowe i listy przewozowe kolejowe z liczbą roku 1879 używane być mogą nadal, póki całkiem nie będą spotrzebowane.

Dunajewski r. w.

133.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 31 paźdz. 1880,**

tyczące się oznajmiania wagi części zwierzęcia zabitego, jeżeli rzeź odbywa się z zastrzeżeniem zwrotu podatku w celu powiezienia do zamkniętego miasta.

Oдноśnie do §. 6, l. 6 rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 26 czerwca 1877, tyczącego się wykonania ustawy z dnia 16 czerwca 1877 o opodatkowaniu mięsa i oдноśnie do ostatniego ustępu §. 28 tejże ustawy (Dz. u. p. z roku 1877, Nr. 60 i 61), stanowi się co następuje:

Jeżeli kto, posiadający pozwolenie Władzy skarbowej I instancyi do bicia bydła z zastrzeżeniem zwrotu podatku za bydło lub mięso, które ma być wywiezione do miasta zamkniętego, oznajmiając rzeź wołów, byków, krów lub cieląt więcej niż 1 rok mających, zastrzeżenie to czyni co do pojedynczych części zabitego zwierzęcia, np. co do przedniej albo tylnej ćwierci, natenczas wagę każdej części wzmiankowanej już w oznajmieniu rzezi, podać można po wykonaniu rzezi, w przeciągu 24 godzin bezpośrednio po niej następujących, w każdym zaś razie tylko przed wywiezieniem jej z miejsca rzezi.

Dunajewski r. w.

134.**Obwieszczenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5 listopada 1880,**

o przyznaniu prawa zakrajowości księżniczce Teresie Liechtenstein i księciu Franciszkowi Liechtenstein.

Jego c. i k. Apostolska Mość uzupełniając dawniejsze najwyższe postanowienie z dnia 30 lipca 1851 (Dz. u. p. Nr. 183) o prawie zakrajowości i sędzie właściwym dla księcia udzielnego liechtensteńskiego i jego najbliższych krewnych, raczył najmiłościwiej najwyższym postanowieniem z dnia 3 października 1880 przyznać prawo zakrajowości siostrze panującego księcia Liechtensteńskiego, księżniczce Teresie Liechtenstein aż do jej pójścia za mąż, tudzież bratu księcia panującego, księciu Franciszkowi Liechtenstein a w razie jego ożenienia się, także jego małżonce i jego dzieciom małoletnim, w domu rodzicielskim przebywającym, w ten sposób, że skutki tego prawa rozciągać się mają na własną osobę przerzeczonych członków rodziny książęcej książąt Liechtensteinów i na wyjęcie ich z pod jurysdykcji sądów krajowych we wszystkich sprawach spornych, które na zasadzie ustawy należą do sądów powszechnych osobistych, jakoteż we wszystkich sprawach nie spornych, tyczących się ich osoby, przeto też stosownie do ich prośby, o oddanie ich pod jurysdykcję urzędu marszałkowskiego nadwornego, wyznacza się dla nich sąd osobowy tegoż urzędu marszałkowskiego.

Streit r. w.

135.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 6 listopada 1880,**
o przeniesieniu napowrót bawarskiego przykomorka steinachskiego w Schönbichln do Bawaryi.

Królewsko-bawarski przykomorek steinachski w Schönbichlu austryackim przeniesiony został d. 1 listopada 1880 napowrót do Steinachu w Bawaryi.

Dunajewski r. w.

136.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 11 listopada 1880,**
o zaprowadzeniu delegacyi komory głównej w przystani Dunaju w Passawie.

W przystani Dunaju w Passawie zaprowadzona została delegacya c. k. austryackiej komory głównej passawskiej, która załatwiać będzie ekspedycyą celniczą statków przewożących towary na Dunaju, jeżeliby szyper wolał, aby też ekspedycyą odbyła się nie na c. k. komorze głównej, która się znajduje w Engelhartszell, lecz w Passawie.

Delegacya ta rozpoczęła urzędowanie dnia 6 października 1880.

Dunajewski r. w.

137.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 19 listopada 1880,**
tyczące się sprzedaży blankietów wekslowych z tekstem polskim, jakoteż z tekstem niemieckim.

Począwszy od dnia 1 stycznia 1881 sprzedawane będą blankiety wekslowe urzędowe podług skali I ostępowane z tekstem polskim, jakoteż z tekstem czeskim na 5 c., 10 c., 20 c., 30 c., 40 c., 50 c., 60 c., 70 c., 80 c. i 90 c.

Zewnętrzny układ tych blankietów jest taki sam jak urzędowych blankietów wekslowych stępowanych, odpowiednich kategorij wartości z tekstem niemieckim.

Dunajewski r. w.

138.**Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu z dnia 23 listopada 1880,**

podające dalsze przepisy wykonawcze do §. 10 powszechnej ustawy o zarazach zwierzęcych, tudzież do §§. 7 i 40 ustawy o księgosuszu z r. 1880.

Przepisy wykonawcze do §fu 10go ustawy z dnia 29 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35) i do §§. 7 i 40 ustawy z tegoż samego dnia (Dz. u. p. Nr. 37) uzupełniają się jak następuje:

1. Owce i kozy wypuszczone z kwarantany wolno przewozić tym samym pociągiem z rogacizną z kwarantany wypuszczonej a przeznaczoną do celów gospodarskich w Galicyi i Bukowinie, jakoteż z bydłem rzeźnym krajowem.

2. Jeżeli owce takie i kozy przeznaczone są na rzeź, przewożone być mogą tym samym pociągiem także z bydłem rzeźnym, wypuszczonym z kwarantany.

3. Przewóz owiec i kóz wypuszczonych z kwarantany razem z bydłem krajowem do chowu przeznaczonem i użytkowem nie jest dozwolony.

4. Oprócz przypadków pod 1, 2 i 3 przewidzianych, przewóz owiec i kóz z obcego kraju pochodzących z odźwiaczami krajowemi jest dozwolony, dopóki na zasadzie §. 5 powszechnej ustawy o zarazach zwierzęcych i §§. 2 i 4 ustawy o księgosuszu, przewóz taki nie będzie uznany za niemożliwy.

Przepisy te stosowane być mają odpowiednio do przewozu za pomocą statków.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Kremer r. w.